OLIEVERF OP DOEK, 50 X 50 CM

DE INNERLIJKE RUIMTE VAN **ERIC BEETS**

Tekst Merel van den Nieuwenhof **Beeld** Eric Beets

Wist je dat hoofdredacteur Eric Beets beeldend kunstenaar is? Passend bij dit themanummer over ruimte vonden wij het tijd om je te laten kennismaken met zijn werk, waarin hij zijn eigen innerlijke ruimte onderzoekt.

In zijn atelier op de bovenverdieping van zijn huis in het Noord-Hollandse Winkel heeft Eric een aantal doeken opgehangen. Een diep donkergroen schilderij trekt direct de aandacht. Het is duister, dreigend haast. Als mijn ogen even zijn gewend, ontdek ik echter steeds meer kleuren en lagen. In de diepte schuilt nog steeds duisternis, maar er zijn ook lichtpuntjes in de vorm van lichtere, soms bijna fluorescerende toetsen in verschillende opgewekte kleuren. Alsof je aan de rand van een donker bos staat, maar nog niet echt de moed hebt om er in te lopen. Met je ogen probeer je alvast tussen de dichtheid van de boomstammen door te turen en daar ontdek je een paar mooie bloemen. Als je in het schilderij stapt, wacht daar een eindeloze ruimte, die zich aan alle kanten uitstrekt.

Landschappelijk

Zijn schilderijen voelen aan als landschappen, maar bevatten geen horizon en zijn nergens figuratief. Mijn eigen invulling dus: mijn ogen zoeken houvast. Maar ook Eric refereert aan zijn werk als landschappelijk. Zo vertelt hij over het donkergroene schilderij: ‘Hier heb ik de ervaring en het mysterie van oerbossen willen vangen.’ Het is de beleving van het landschap, die hij vanuit zijn herinnering en gevoel omzet in abstracte schilderijen. ‘De natuur zit in mij. Als ik schilder voel ik mij een beetje medeschepper. Je bent dan onderdeel van de natuur, van een langdurig proces, en wordt ingezet om op jouw kleine manier iets bij te dragen.’

Tijdloos

Ondanks dit grootse, haast spirituele gevoel schildert Eric naar eigen zeggen gewoon. Zonder plan, gewoon beginnen. ‘Het is een avontuur om zo’n schilderij te maken. Het duurt lang, terwijl ik ongeduldig ben. Soms denk ik dat het werk af is, om me de volgende dag te realiseren dat dat niet zo is: het kan nog beter. Zo kan ik soms twee maanden later met een frisse blik naar een doek kijken en er weer verder aan werken.’ Door de tijd er overheen te laten gaan, wordt een werk beter en universeler, legt hij uit: ‘Dat tijdloze vang je door het werk de tijd te gunnen.’ Door er langer over te

ERIC BEETS

OLIEVERF OP DOEK, 50 X 50 CM

‘Kijk je vluchtig, dan mis je een heleboel’

OLIEVERF OP DOEK,
50 X 50 CM

doen wordt het objectiever, je vangt er niet één stemming of moment mee. Zo is het ook met het kijken naar zijn schilderijen. Eric vertelt hoe toeschouwers soms denken dat een werk van hem 'slechts' een rood vlak is. *'Slow looking* is op mijn werk echt van toepassing. Kijk je vluchtig, dan mis je een heleboel.'

Blijven ontdekken

En als je eenmaal bent gaan kijken, kun je dat oneindig lang blijven doen. Er is veel te zien en te ontdekken. Zijn je ogen gewend, dan zie je steeds meer kleuren en lagen. Het genoemde rode vlak blijkt oranje- en rozetinten te bevatten, maar heeft ook een onderliggend groen. 'Als een schilderij af is, ontdek ik zelf ook steeds meer,' zegt Eric. Achter de façade van de bovenste verflaag zit een enorme ruimte, die wil doorbreken. 'Dat ontstaat door af te wisselen tussen dikke en dunne lagen verf.' Hij pakt er een doek bij waar hij pas aan begonnen is. Het is kleurrijk, expressief geschilderd. Maar deze kleurvlakken zullen langzaamaan steeds verder worden bedekt onder lagen, totdat je alleen nog aanvoelt dat ze onder de oppervlakte bestaan.

LAURIERBOS,
OLIEVERF OP DOEK,
100 X 150 CM
(FOTO: THIJS QUISPEL)

Kleur

Hoe creëer je eigenlijk diepte zonder perspectief of een horizonlijn? 'Ruimte ontstaat door verf, niet door het aanbrengen van een horizon. Natuurlijk: dat zou meteen perspectief opleveren. Maar ik zie het ook als een tweedeling, een scheiding tussen bijvoorbeeld goed en kwaad. In mijn wereld maak ik geen scheiding.' Naast ruimte speelt kleur in zijn werk een belangrijke rol. 'Kleur werkt heel direct, niet rationeel. Je kunt het niet verstandelijk ontleden, je moet het ervaren. Kleur is emotie.' Wat kleur teweeg kan brengen, is goed te zien bij een heel klein kloddertje rood in een zee van blauw. Daar ontstaat direct diepte en aandacht.

Eigen wereld

Over het ontdekken van abstractie vertelt Eric: 'Het was op de middelbare school. Ik durfde mijn tekening bijna niet aan de tekenleraar te laten zien. Ik voelde me kwetsbaar: als hij het niets vond, zou hij mijn wezen ontkennen. Tot mijn verbazing vond hij het mooi. Het verraste me dat mijn eigen wereld communiceerde met andere mensen.' Dat doet die eigen wereld nu nog. Al kun je je vinger er niet op leggen, de schilderijen nodigen uit tot kijken en aftasten. Heel zintuiglijk, zonder te weten waar je je precies in begeeft. Het is een verhaal dat zich niet laat vertellen en zich niet volledig prijsgeeft. Daar is tijd voor nodig. Eric: 'Je moet je ervoor openstellen, het voelen.'

www.ericbeets.nl